

Sygn. akt II W 995/18

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 września 2019 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Marcin Drozd

Protokolant: st. sekr. sąd. Iwona Wójcik

po rozpoznaniu w dniu 09 września 2019 r. sprawy o wykroczenie

Z. P. s. M. i W. z domu S.

ur. (...) w N.

obwinionego o to, że:

I. w okresie od czerwca 2018 roku do 4 sierpnia 2018 roku w K.rejonu (...) celowo i złośliwie niepokoił sąsiadów A. K. oraz M. K. poprzez wielokrotnie wyzywanie, ublizanie, zaczepianie, obrażanie oraz posądzanie o kradzieże i twierdzenie, że umieści nas w zakładzie psychiatrycznym

tj. o wykroczenie z art. 107 kw

II. w nieustalonym okresie czasu dokonał składania materiałów palnych pod ścianami budynku mieszkalnego wielorodzinnego o nr (...)położonego w K.rejonu (...) w sposób naruszający zasady bezpieczeństwa pożarowego

tj. o wykroczenie z art. 82 § 1 pkt 9 kw

III. w dniu 04 sierpnia 2018 r. około godziny 9.25 w miejscowości K. podczas interwencji funkcjonariuszy Policji Komisariatu Policji w G. wbrew obowiązkowi, nie udzielił informacji, co do tożsamości własnej policjantom wykonującym obowiązki służbowe

tj. o wykroczenie z art. 65 kw w zw. z art. 9 § 2 kw

I. Obwinionego Z. P. uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, przy przyjęciu, iż stanowią one wykroczenia z art. 107 kw, art. 82 § 1 pkt 9 kw i art. 65 § 1 pkt 1 kw i za to na mocy art. 82 § 1 pkt 9 kw w zw. z art. 9 § 2 kw wymierza mu łącznie karę grzywny w kwocie 400 (czteryście) złotych,

II. Na zasadzie art. 118 § 1 kpw, 119 § 1 kpw, 121 § 2 kpw zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa 100 (sto) złotych tytułem wydatków postępowania oraz 40 (czterdzieści) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt II W 995/18

UZASADNIENIE

wyroku z 9 września 2019 r.

Obwiniony Z. P. zamieszkuje w K. (...) budynek wielorodzinny, dwukondygnacyjny, wspólnie z sąsiadami: A. i M. K. z rodziną, K. W. oraz K. C. z rodziną. Osoby w/w mają do dyspozycji na prawach współwłasności działkę wokół budynku. Od czasu zamieszkania we wskazanym miejscu przez obwinionego (od (...)), sąsiedzi są narażeni na konflikty

i złośliwości z jego strony. Z. P. jest postrzegany przez sąsiadów i ich rodziny, jako człowiek nieprzewidywalny, impulsywny i nerwowy.

/Dowody: zeznania A. K. k.4-, 57-58,57-58 K. C., k.6-7, K. W., k.25-26, 58, M. K., k.27-29/

Obwiniony uporczywie niepokoił sąsiadów: A. i M. K. od czasu powrotu do kraju M. K. (czerwiec/lipiec 2018 roku). Zachowanie to polegało na, posadzaniu ich o kradzieże, o leczenie psychiatryczne, wyzywanie i używanie w stosunku do nich wulgaryzmów typu „gnoje” i „matoly” oraz stosowanie względem sąsiadów gróźb mających na celu umieszczenie ich w zakładzie psychiatrycznym.

/Dowody: zeznania A. K. k.4-, 57-58,57-58 K. C., k.6-7, K. W., k.25-26, 58, M. K., k.27-29, zeznania D. K. k. 8-9/

Ponadto, obwiniony składał wokół swojego wejścia do budynku oraz ściany bocznej swojego mieszkania materiały łatwopalne m.in. drewniane ramy okienne, węgiel, drewno, patyki, papę, itp., stwarzający tym samym zagrożenie dla życia, zdrowia i mienia zarówno mieszkańców jak i swojego. Przedmioty te gromadził zarówno wewnątrz budynku (w mieszkaniu) jaki i na zewnątrz.

/Dowody: zeznania A. K. k.4-, 57-58,57-58 K. C., k.6-7, K. W., k.25-26, 58, M. K., k.27-29, notatka urzędowa, k.3, protokół oględzin miejsca, k.10-11, materiał poglądowy: kserokopie fotografii budynku nr (...) i jego otoczenia, k.12-24/

4 sierpnia 2018 roku obwiniony niszczył drzewa, krzewy i kwiaty na działce należącej do wszystkich mieszkańców budynku nr (...), w związku z czym około godziny 9.18 został powiadomiony patrol Policji przez A. K. w obawie o swoje życie. Po przybyciu funkcjonariuszy Policji przeprowadzono rozmowę z obwinionym na temat wykonywanych prac w ogrodzie i podziału gruntu. Obwiniony odmówił podania danych osobowych policjantom przybyłym na interwencję.

/Dowody: zeznania A. K. k.4-, 57-58, notatka urzędowa, k.3/

Obwiniony podczas czynności wyjaśniających nie przyznał się do zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień. /k. 36/

W świetle przeprowadzonych dowodów sąd uznał, iż nie przyznanie się do winy obwinionego jest jedynie przyjęta przez niego linia obrony.

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom A. K. i M. K. albowiem są one stanowcze, jasne i konsekwentne. Świadkowie dokładnie opisali na czym polegało zachowanie obwinionego a ich relacja jawi się jako szczerza i przekonująca. Ich zeznania potwierdzone są rzeczowym materiałem dowodowym w postaci protokołu oględzin i dokumentacji fotograficznej. Odnośnie wykroczenie z art. 65 kw jego zeznania korespondują z zapisem notatki urzędowej.

Podzielono w całości zeznania K. C. ponieważ są przekonujące i jawią się jako obiektywne, gdyż jak z nich wynika świadek nie pozostaje w konflikcie z obwinionym. Jej zeznania odnośnie drugie z zarzucanych wykroczeń potwierdzone są rzeczowym materiałem dowodowym w postaci protokołu oględzin i dokumentacji fotograficznej

Zeznania świadka K. W., Sąd wziął pod uwagę na okoliczność wskazania i określenia charakteru i możliwości osobowości jaką jest Z. P., jako że świadka z obwinionym łączą relacje sąsiedzkie. K. W. zobrazowała obwinionego jako osobę kłótniawą i roszczeniową, skonfliktowaną z mieszkańcami budynku nr (...) znajdującym się w miejscowości K., co wpłynęło na obraz stanu faktycznego. Przede wszystkim, wykazały dla Sądu stopień emocjonalny i uprawdopodobniły jego skłonności do wulgarnego wyrażania swoich nieopanowanych, silnie emocjonalnych reakcji, na sytuację niekorzystne dla niego.

W całości dano wiarę zeznaniom D. K. bowiem jawią się jako szczerze i obiektywne. Pomimo, iż świadek jest synem pokrzywdzonych jego relacja jawi się jako obiektywna o czym świadczy chociażby fakt, iż świadek przyznaje, iż był świadkiem zachować obwinionego kilka razy, gdyż często nie ma go w domu.

Przy ustaleniu stanu faktycznego Sąd oparł się również na zebranych w sprawie dokumentach, które to dowody nie były podważane przez strony i brak jest podstaw do kwestionowania ich wiarygodności.

Sąd zważył, co następuje:

Całokształt ujawnionego w toku postępowania materiału dowodowego, oceniany z uwzględnieniem zasad wiedzy oraz doświadczenia życiowego, doprowadził do wniosku, że w ustalonym stanie faktycznym, można przypisać wypełnienie znamion czynów zabronionych z art. 107 k.w., art. 82 § 1 pkt 9 k.w. i art. 65 § 1 pkt 1 k.w. obwinionemu Z. P..

O winie i sprawstwie obwinionego świadczą wskazane wyżej zeznania świadków i rzeczowy materiał dowodowy. Dowody te wzajemnie się uzupełniają i korespondują ze sobą tworząc logiczną całość.

Wykroczenie z art. 107 k.w. popełnia ten kto w celu dokuczenia innej osobie złośliwie wprowadza ją w błąd lub w inny sposób złośliwie niepokoi. Przedmiotem ochrony rzezonego przepisu jest spokój psychiczny człowieka, przeciwdziałanie frustracji irytacji oraz innym formom dyskomfortu psychicznego. Znamię złośliwości oznacza szczególne nastawienie podmiotowe sprawcy przejawiające się w chęci dokuczenia, zrobienia przykrości, wyprowadzenia z równowagi. W słowniku języka polskiego "złośliwie" jest definiowane jako w sposób złośliwy, sprawiający przykrość, nacechowany nieżyczliwością, niechęcią. "Złośliwy" to skłonny do robienia komuś przykrości, lubiący dokuczyć, powiedzieć coś uszczypliwego; wyrażający takie intencje, sprawiający przykrość, nacechowany nieżyczliwością, niechęcią, dokuczliwy, uszczypliw, zjadliwy (zob. Uniwersalny słownik języka polskiego, red. S. Dubisz, t. 5, Warszawa 2003, s. 694-695). Niepokojenie może też polegać na zakłóceniu spokoju lub innych zachowaniach wyprowadzających pokrzywdzonego z równowagi psychicznej, np. wysyłaniu przykrych listów, głuchych telefonach, pukaniu do drzwi i uciekaniu.

Odpowiedzialności za wykroczenie z art. art. 82 § 1 pkt 9 k. podlega ten kto, składa materiał palnych pod ścianami obiektu bądź przy granicy działki, w sposób naruszający zasady bezpieczeństwa pożarowego. Interpretując znamiona tego czynu, należy się odwołać do § 4 ust. 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 7.06.2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz.U. Nr 109, poz. 719 ze zm.), zgodnie z którym składowanie pod ścianami obiektu materiałów palnych związanych z jego funkcją, z wyjątkiem materiałów niebezpiecznych pożarowo, jest dopuszczalne pod warunkiem: nieprzekroczenia maksymalnej powierzchni strefy pożarowej, określonej dla tego obiektu; zachowania dostępu do obiektu na wypadek działań ratowniczych; nienaruszenia minimalnej odległości od obiektów sąsiednich, wymaganej z uwagi na bezpieczeństwo pożarowe, oraz zachowania minimalnej odległości 5 m od drogi pożarowej. Z regulacji tych wynika, że składowanie materiałów palnych pod ścianami obiektu stanowi realizację znamion wykroczenia opisanego w art. 82 § 1 pkt 9 w każdym przypadku, gdy materiały te są niebezpieczne pożarowo. Jeśli natomiast są to inne materiały palne – wówczas, gdy nie są zachowane wskazane wcześniej zasady bezpieczeństwa pożarowego (W. Radecki [w:] M. Bojarski, W. Radecki, Kodeks wykroczeń..., 2010, s. 516).

Odpowiedzialności za wykroczenie z art. 65 § 2 kw podlega ten kto wbrew obowiązkowi nie udziela właściwemu organowi państwowemu lub instytucji, upoważnionej z mocy ustawy do legitymowania wiadomości lub dokumentów o których mowa w § 1 art. 65 kw. Organem państwowym uprawnionym do legitymowania z mocy ustawy jest policja (art. 15 ust. 1 pkt. 1 ustawy z 6.04.1990 r. o policji).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że zachowanie obwinionego wypełniło omawiane znamiona, wszystkich w/w wykroczeń.

Nie ma wątpliwości co do tego, że Z. P. swoim zachowaniem chciał dokuczyć swojemu sąsiadowi i jego rodzinie, ponadto należy stwierdzić, że zrobił to umyślnie w formie zamiaru bezpośredniego. Obwiniony kierując w stosunku do A. K. i M. K. w/w wulgaryzmy, przy tym świadomie podejmując motywowanych złośliwością szereg działań, doprowadził do powstania u rodziny K. uczucia obawy, które polega na naruszeniu spokoju i równowagi psychicznej, wywołaniu uczucia gniewu, złości, irytacji, niesmaku oraz oburzenia. Wszystkie te powyżej wskazane znamiona,

charakteryzują wykroczenie z art. 107 k.w., co daje sądowi podstawę do uznania Z. P. za winnego zarzucanego mu czynu we wniosku o ukaranie.

Ponadto, zachowanie obwinionego polegające na składowaniu i magazynowaniu materiałów łatwopalnych pozostających w bezpośrednim kontakcie z budynkiem mieszkalnym, niewątpliwie wyczerpało znamiona zarzucanego mu wykroczenia.

Nadto, Z. P. w trakcie interwencji funkcjonariuszy Policji umyślnie odmówił podania swoich danych osobowych czym wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 65 kw.

Uznając winę obwinionego wymierzono mu łącznie za popełnione wykroczenia karę 400 złotych grzywny. W ocenie Sądu taka reakcja karna nie stanowi, wyrazu nadmiernej represyjności w stosunku do obwinionego, ale jest stanowczą reakcją na naruszenie przez niego podstawowych norm społecznych i prawnych. Wymierzona kara jest karą sprawiedliwą i adekwatną do okoliczności i sposobu popełnienia zarzucanych mu wykroczeń i winna sprawić, iż obwiniony nie popełni w przyszłości zwłaszcza podobnych czynów. Mając na uwadze jego dochody (emerytura 1034 zł netto) jest ona karą odpowiedni dotkliwą.

Na podstawie art. 118 § 1 k.p.w., art. 119 § 1 k.p.w. i art. 121 § 2 k.p.w., Sąd zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa, kwotę 100 zł tytułem wydatków postępowania oraz kwotę 40 zł tytułem opłaty sądowej. Wysokość wydatków ustalono na podstawie § 3 pkt. 1 Rozp. Ministra Sprawiedliwości z 22.12.20017 r. w sprawie wysokości (...) Dz. U. 2017 r. poz.2467). Wysokość opłaty ustalono w oparciu o art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy z 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr. 49, poz. 223).